

Sygn. akt XVII *AmE 104/14*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Hanna Kulesza**

Protokolant: sekretarz sądowa Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2015 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) S.A. z siedzibą w S.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o udzielenie koncesji

na skutek odwołania (...) S.A. z siedzibą w S. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 29 kwietnia 2014 r. nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od powoda (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Hanna Kulesza

Sygn. akt AmE 104/14

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją Nr (...) z 29 kwietnia 2014 r. na podstawie art. 35 ust. 3 w związku z art. 32 ust. 1 pkt 4, art. 33 ust. 1 pkt 3, art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (dalej: PE) oraz na podstawie art. 104 kpa - odmówił udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi przedsiębiorcy - (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S. posiadającego w rejestrze przedsiębiorców numer KRS (...), NIP (...)

W uzasadnieniu decyzji Prezes URE stwierdził , że nieposiadanie przez przedsiębiorcę świadectw legalizacji odmierzaczy paliw wydanych przez Urząd Miar lub certyfikatów zgodności , sprawia , że nie ma on możliwości technicznych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności , co skutkuje odmową udzielenia koncesji- wobec nie spełnienia warunku określonego w art. 33 ust 1 pkt. 3 ustawy prawo energetyczne.

(decyzja, k. 4-9 akt sądowych).

Odwołanie od powyższej decyzji 14 sierpnia 2015 r. (data stempla pocztowego) wniósł powód – (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. - zaskarżając decyzję w całości oraz wnosząc o jej zmianę poprzez udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi, ewentualnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił błędną interpretację oraz niewłaściwe zastosowanie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 z późn.zm.) w związku z art. 33 ust. 1 pkt

ustawy polegające na bezpodstawnym przyjęciu, że w przedmiotowym przypadku (zaopatrywanie w olej napędowy na terenie zakładowej stacji paliw dwóch oznaczonych podmiotów wykonujących na rzecz przedsiębiorcy na jego terenie usługi transportowo sprzętowe) wnioskodawca nie posiada możliwości technicznych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności w zakresie obrotu paliwami obrotu paliwami.

Odpowiadając na odwołanie 3 listopada 2014 r. Prezes URE wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie, k.24-28 akt sądowych).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Przedsiębiorca - (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. - wnioskiem z 22 listopada 2013 r. wystąpił do Prezesa URE o ponowne udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi (olej napędowy) – poprzednia koncesja miała ważność do 30 kwietnia 2014r. We wniosku przedsiębiorca wskazał, że działalność objęta koncesją polega na sprzedaży oleju napędowego przedsiębiorcom świadczącym usługi transportowe i załadunkowe na jego rzecz w ramach wzajemnej współpracy handlowej oraz na potrzeby własne dla transportu wewnątrz zakładowego na okres 20 lat.

Przedsiębiorca posiada zakładową stację paliw (położoną na terenie przedsiębiorcy) wyposażoną w 3 odmierzacze paliw, o numerach fabrycznych dystrybutora (...), (...) i (...) oraz dwa zbiorniki na przechowywanie paliwa.

(dowód: wniosek przedsiębiorcy (...) o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi wraz załącznikami k. 1-129 akt admin.)

Prezes URE pismem z 9 stycznia 2014 r. oraz z 17 stycznia 2014 r., zobowiązał przedsiębiorcę do przedstawienia kopii świadectw legalizacji odmierzaczy paliw.

(dowód: wezwanie Prezesa URE znak: (...) k. 131, wezwanie Prezesa URE znak: (...) k. 164 akt admin)

Przedsiębiorca w piśmie z 13 stycznia 2014 r. wskazał, że do wniosku o wydanie koncesji na obrót paliwami ciekłymi załączył kopię świadectw sprawdzenia odmierzaczy.

Świadectwa te zostały wydane przez podmiot gospodarczy (...) Sp.J.

(dowód: pismo przedsiębiorcy znak: (...) k.132 akt admin., świadectwo sprawdzenia nr (...) k.35 akt admin, świadectwo sprawdzenia nr (...) k. 36 akt admin, świadectwo sprawdzenia nr (...) k. 37 akt admin,)

W piśmie z 28 stycznia 2014 r. przedsiębiorca twierdził, że zakładowa stacja paliw jest przeznaczona do magazynowania oleju napędowego użytkowanego na własne potrzeby oraz w celu jego odsprzedaży dwóm przedsiębiorcom (...) S.A. oraz (...) S.A., wykonujących usługi transportowo – sprzętowe na rzecz przedsiębiorcy ubiegającego się o przyznanie koncesji. W tym samym piśmie przedsiębiorca twierdził, że stacja paliw ewidencjonuje ilość wydanego paliwa, z tego względu odmierzacze paliw (dystrybutory) nie są wyposażone w cennik i nie wykazują ceny jednostkowej ani też wartości wydanego paliwa. Rozliczenie sprzedawanego paliwa odbywa się w oparciu o ustaloną w umowie cenę powiększoną o marżę.

(dowód: pismo przedsiębiorcy znak (...) k. 160-161 akt admin., umowa sprzedaży oleju napędowego z dnia 29. 06.2005 r. zawarta z (...) S.A. k. 162-163 akt admin, umowa sprzedaży oleju napędowego z dnia 16.06.2009 r. zawarta z (...) S.A. k. 168-170 akt admin)

Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie oraz możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i złożenia ewentualnych uwag i wyjaśnień. Z prawa tego przedsiębiorca skorzystał zajmując stanowisko w piśmie z 24 kwietnia 2014r.

(dowód: zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego nr (...) k. 175 akt admin. pismo przedsiębiorcy znak: (...) k. 177 akt admin).

Decyzją z 9 lipca 2014 r., zaskarżoną odwołaniem w niniejszym postępowaniu, Prezes URE odmówił przedsiębiorcy udzielenia koncesji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 32 ust. 1 pkt 4 PE, wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami wymaga uzyskania koncesji.

Koncesja jest publicznoprawnym uprawnieniem podmiotowym przyznanym decyzją właściwego organu administracji indywidualnie oznaczonemu podmiotowi, który spełnia ustawowo określone wymagania zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe wykonywania określonego rodzaju działalności gospodarczej (zob. wyrok SN z dnia 08.05.1998 r., III RN 34/98, OSNP 1999, nr 5, poz. 157).

Zgodnie z art. 35 ust. 3 PE, Prezes URE odmawia udzielenia koncesji, gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami prawa warunków. Regulacjami, które wyznaczają katalog warunków niezbędnych do udzielenia koncesji są natomiast: art. 33 ust. 1 PE (przesłanki pozytywne udzielenia koncesji), art. 33 ust. 3 PE (przesłanki negatywne udzielenia koncesji) i art. 35 ust. 1 PE (treść wniosku o udzielenie koncesji).

W postępowaniu w przedmiocie udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi Prezes URE jest nie tylko uprawniony, ale wręcz zobligowany do weryfikacji wszystkich przesłanek warunkujących udzielenie koncesji wskazanych w art. 33 PE, w tym w szczególności przesłanki posiadania możliwości technicznych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności (art. 33 ust. 1 pkt 3 PE).

Bezsporne między stronami jest, że powód posiada zakładową stację paliw wyposażoną w trzy odmierzacze paliw (dystrybutory paliwa ciekłego tj. oleju napędowego) - co do których nie posiada świadectw legalizacji wydanych przez Urząd Miar lub certyfikatów zgodności tzw. dowodów legalizacji. Bezsporne jest, że na tej stacji paliw powód prowadzi sprzedaż detaliczną paliwa ciekłego na rzecz dwóch podmiotów gospodarczych. Podmioty te świadczą usługi transportu na rzecz powodowego przedsiębiorstwa przy wydobyciu i przeróbce dolomitów (twierdzenie powoda k.7 akt sądowych).

Bezspornym jest, iż powód nie posiada świadectw legalizacji odmierzaczy paliw wydanych przez Urząd Miar lub certyfikatów zgodności, przy użyciu których zamierza prowadzić obrót paliwami ciekłymi na swojej stacji zakładowej.

Art. 8 ust 1 Ustawy o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz 1069) jednoznacznie wskazuje jakie przyrządy pomiarowe podlegają prawnej kontroli metrologicznej. Przyrządy te mogą być użytkowane tylko wtedy, gdy posiadają odpowiednio ważną legalizację. §6 oraz § 7 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 27.12.2007r. w sprawie rodzajów przyrządów pomiarowych podlegającej prawnej kontroli metrologicznej oraz zakresu tej kontroli wskazuje, że wszelkie urządzenia przeznaczone do odmierzania paliw eksploatowane w ramach działalności koncesjonowanej muszą posiadać ważne świadectwa legalizacji lub certyfikaty zgodności.

W przedmiotowej sprawie powód nie kwestionując faktu nieposiadania świadectw legalizacji odmierzaczy paliw wystawionych przez Urząd Miar, swoją obronę opierał na charakterze prowadzonej działalności polegającej na obrocie paliwami i jej zakresie, do której jego zdaniem wystarczające w zupełności jest posiadanie instalacji pomiarowej, bez liczydła zawierającego cenę i należność. Ze stanowiskiem takim nie można się zgodzić, bowiem regulacje prawne wprowadzane przez ustawodawcę regulują daną materię w sposób modelowy i ogólny a nie indywidualny. Nie ma zatem znaczenia, że powód na podstawie udzielonej mu koncesji będzie, jak deklaruje, prowadził obrót paliwami tylko

w stosunku do dwóch podmiotów , ponieważ jako przedsiębiorca posiadający koncesje na obrót paliwami ciekłymi może sprzedawać paliwo również innym odbiorcom.

Występujący o udzielenie koncesji musi zatem spełniać wszystkie wymagania określone w obowiązujących przepisach , dotyczące stanu technicznego urządzeń służących do prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej. Gwarancją prowadzenia tej działalności w sposób prawidłowy jest m.in. potwierdzenie przez upoważnione do tego organy (Urząd Miar) właściwego stanu technicznego urządzeń , w omawianym przypadku odmierzaczy paliw (dystrybutorów). Przedstawione przez powoda świadectwa sprawdzenia dystrybutorów warunku takiego nie spełniają.

Urządzenia te podlegają prawnej kontroli metrologicznej i istnieje ustawowy obowiązek posiadania dowodów ich legalizacji, w celu zagwarantowania dokładności pomiaru wielkości fizycznych. Na przedsiębiorcy ubiegającym się o przyznanie koncesji na obrót paliwem ciekłym spoczywa ustawowy obowiązek stosowania legalnych jednostek miar i wyrażania wartości wielkości fizycznych. Odmierzacze paliw nie posiadające dowodów legalizacji nie są technicznie przygotowane do zagwarantowania dokładności w pomiarze wielkości fizycznej , konsekwencją czego nie mogą być stosowane w obrocie polegającym na sprzedaży paliwa ciekłego. Nieposiadanie przez powoda zalegalizowanych przez Urząd Miar odmierzaczy paliw stanowi przesłankę do odmowy udzielenia koncesji wobec niespełnienia warunku z art. 33ust 1 pkt 3 ustawy Pe.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie a zaskarżona decyzja odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy tut. Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne Prezesowi URE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 360 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. ws. opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013 r., nr 490 j.t).

SSO Hanna Kulesza